

367L0227

14. 4. 67

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

1301/67

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Απριλίου 1967

περί της έναρμόνισης των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(67/227/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τὰ άρθρα 99 και 100,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής,

Έκτιμώντας:

δτι βασικός σκοπός της συνθήκης είναι ή δημιουργία, στό πλαίσιο μίας οικονομικής ενώσεως, μίας κοινής αγοράς με ύγιεις δρους ανταγωνισμού και χαρακτηριστικά γνωρίσματα ανάλογα με εκείνα μίας έσωτερικής αγοράς

δτι ή πραγματοποίηση αυτού του σκοπού προϋποθέτει τήν προηγούμενη εφαρμογή εντός των Κρατών μελών νομοθεσιών σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, οί όποιες δέν νοθεύουν τους δρους ανταγωνισμού και δέν έμποδίζουν τήν ελεύθεση κυκλοφορία των έμπορευμάτων και ύπηρεσιών εντός της κοινής αγοράς

δτι οί έν ισχύι νομοθεσίες δέν ανταποκρίνονται στίς προαναφερθείσες απαιτήσεις δτι έπομένως είναι πρόσ τό συμφέρον της κοινής αγοράς νά πραγματοποιηθεί μία έναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών, με αντικειμενικό σκοπό τήν εξάλειψη κατά τό δυνατό των παραγόντων οί όποιοι δύνανται νά νοθεύσουν τους δρους ανταγωνισμού, τόσο στό έθνικό, όσο και στό κοινοτικό πεδίο και μεταγενέστερο στόχο τήν κατάργηση των φορολογιών κατά τήν εισαγωγή και της μή φορολογίας ή έπιστροφής των φόρων κατά τήν έξαγωγή στίς μεταξύ των Κρατών μελών συναλλαγές

δτι, κατόπιν γενομένων μελετών, φαίνεται δτι ή έναρμόνιση αυτή πρέπει νά καταλήξει στην εξάλειψη των σωρευτικών και επαναληπτικών φορολογικών συστη-

μάτων και στην υιοθέτηση από όλα τὰ Κράτη μέλη ενός κοινού συστήματος φόρου προστιθεμένης αξίας

δτι τό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας φθάνει στην μεγαλύτερη απλούστευση και στην μεγαλύτερη ούδετερότητα, όταν ό φόρος εισπράττεται κατά τρόπο όσο τό δυνατό γενικότερο και όταν τό πεδίο εφαρμογής του περιλαμβάνει όλα τὰ στάδια της παραγωγής και διανομής, όπως επίσης και τόν τομέα παροχής ύπηρεσιών δτι είναι συνεπώς πρόσ τό συμφέρον της κοινής αγοράς και των Κρατών μελών νά υιοθετηθεί ένα κοινό σύστημα, ή εφαρμογή του όποιου νά επεκτείνεται και στό λιανικό έμπόριο

δτι, έν τούτοις, ή εφαρμογή του φόρου στό λιανικό έμπόριο δύναται σέ όρισμένα Κράτη μέλη νά προσκρούσει σέ δυσχέρειες πρακτικής και πολιτικής φύσεως δτι, για τόν λόγο αυτό, πρέπει νά αφεθεί στά Κράτη μέλη, με τήν επιφύλαξη προηγούμενης συνεννοήσεως, ή ευχέρεια νά εφαρμόσουν τό κοινό σύστημα, μόνο μέχρι και τό στάδιο του χονδρικού έμπορίου και νά εφαρμόσουν, κατά περίπτωση, στό στάδιο του λιανικού έμπορίου ή στό πρό αυτού στάδιο, ένα αυτότελο συμπληρωματικό φόρο

δτι είναι ανάγκη ή έναρμόνιση νά γίνει σταδιακά, αφού ή έναρμόνιση των φόρων κύκλου εργασιών θά προκαλέσει στά Κράτη μέλη σημαντικές τροποποιήσεις στην διάρθρωση των φόρων τους και θά έχει αισθητές συνέπειες στον τομέα του προϋπολογισμού και στον οικονομικό και τόν κοινωνικό τομέα

δτι ή αντικατάσταση των σωρευτικών και επαναληπτικών φορολογικών συστημάτων που ισχύουν στά περισσότερα Κράτη μέλη με τό κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας πρέπει νά καταλήξει σέ ούδετερότητα ως πρόσ τόν ανταγωνισμό ακόμη και αν οί συντελεστές και οί απαλλαγές δέν έναρμονίζονται κατά τόν αυτό χρόνο, υπό τήν έννοια δτι στό έσωτερικό κάθε χώρας παρόμοια έμπορεύματα υπόκεινται στην αυτή φορολογική επιβάρυνση, οποιαδήποτε και αν είναι ή έκταση του δικτύου παραγωγής και διανομής και δτι για τίς συναλλαγές τό ποσό του φόρου, τό όποιο βαρύνει τὰ έμπορεύματα, πρέπει νά είναι γνωστό, ώστε νά δύναται νά πραγματοποιηθεί ακριβής συμψηφισμός αυτού του βάρους δτι πρέπει λοιπόν νά προβλεφθεί, σέ μία πρώτη φάση, ή

υιοθέτηση ἀπὸ ὅλα τὰ Κράτη μέλη τοῦ κοινοῦ συστήματος φόρου προστιθεμένης ἀξίας, χωρὶς συνακόλουθη ἑναρμόνιση τῶν συντελεστῶν καὶ τῶν ἀπαλλαγῶν

ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ προβλεφθεῖ ἀπὸ τώρα κατὰ ποῖον τρόπο καὶ ἐντὸς ποίας προθεσμίας ἡ ἑναρμόνιση τῶν φόρων κύκλου ἐργασιῶν δύναται νὰ καταλήξει στὴν κατάργηση τῶν φορολογιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγή καὶ τῆς μὴ φορολογίας ἢ ἐπιστροφῆς τῶν φόρων κατὰ τὴν ἔξαγωγή στὶς μεταξὺ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές· εἶναι ἐπομένως προτιμότερο ἢ δευτέρη φάση καθὼς καὶ τὰ μέτρα πού πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν περίοδο αὐτὴ νὰ ἀποφασισθοῦν ἀργότερα, βάσει τῶν προτάσεων, οἱ ὁποῖες θὰ γίνουν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ στό Συμβούλιο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Τὰ Κράτη μέλη ἀντικαθιστοῦν τὸ παρὸν σύστημά τους φόρων κύκλου ἐργασιῶν μὲ τὸ κοινὸ σύστημα φόρου προστιθεμένης ἀξίας, πού ὀρίζεται στό ἄρθρο 2.

Ὁ νόμος, διὰ τοῦ ὁποῦ οὐ σέ κάθε Κράτος μέλος θὰ γίνῃ ἡ ἀντικατάσταση αὐτῆ, θὰ δημοσιευθεῖ τὸ συντομότερο, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸ νὰ ἰσχύσει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία, ἢ ὁποία θὰ καθορισθεῖ ἀπὸ τὸ Κράτος μέλος, λαμβανομένης ὑπόψης τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τῆς συγκυρίας, ἀλλὰ ὄχι ἀργότερα ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1970.

Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ, τὸ Κράτος μέλος δὲν θὰ δύναται νὰ διατηρεῖ ἢ νὰ θεσπίζει μέτρα κατ' ἀποκοπὴν συμψηφισμοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγή ἢ τὴν ἔξαγωγή βάσει τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν στὶς μεταξὺ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές.

Ἄρθρο 2

Ἡ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ κοινοῦ συστήματος τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας συνίσταται στὴν ἐπιβολὴ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐνός γενικοῦ φόρου καταναλώσεως, ἀκριβῶς ἀναλόγου πρὸς τὴν τιμὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν συναλλαγῶν, οἱ ὁποῖες διενεργοῦνται κατὰ τὴν πορείαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς πρὸ τοῦ σταδίου ἐπιβολῆς τοῦ φόρου.

Σέ κάθε συναλλαγὴ ὁ φόρος προστιθεμένης ἀξίας, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τῆς ὑπηρεσίας, μὲ τὸν ἐφαρμοστέο στό ἀγαθὸ αὐτὸ ἢ στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ συντελεστή, εἶναι ἀπαιτητὸς μετ' ἀφαίρεση τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας, ὁ ὁποῖος ἐπεβάρυνε ἄμεσα τὸ κόστος τῶν διαφορῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν τιμὴ.

Τὸ κοινὸ σύστημα φόρου προστιθεμένης ἀξίας ἐφαρμόζεται μέχρι καὶ τοῦ σταδίου τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου.

Μέχρι τῆς στιγμῆς πάντως τῆς καταργήσεως τῶν φορολογιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγή τῆς μὴ φορολογίας ἢ τῆς

ἐπιστροφῆς τῶν φόρων κατὰ τὴν ἔξαγωγή, στὶς μεταξὺ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές τὰ Κράτη μέλη ἔχουν τὴν εὐχέρεια, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς προβλεπομένης στό ἄρθρο 5 συνεννοήσεως, νὰ ἐφαρμόσουν τὸ σύστημα τοῦτο μόνο μέχρι τὸ στάδιο καὶ τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, καὶ νὰ ἐφαρμόσουν ἐνδεχομένως στό στάδιο τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου ἢ στό προηγούμενο αὐτοῦ στάδιο, ἓνα αὐτοτελὴ συμπληρωματικὸ φόρο.

Ἄρθρο 3

Τὸ Συμβούλιο ἐκδίδει, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, μίαν δευτέρην ὁδηγίαν περὶ τῆς διαρθρώσεως καὶ τῶν τρόπων ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ συστήματος τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας.

Ἄρθρο 4

Προκειμένου νὰ δοθεῖ στό Συμβούλιο ἡ δυνατότητα νὰ ἀποφανθεῖ ἐπ' αὐτοῦ καί, ἔάν αὐτὸ εἶναι δυνατὸ, νὰ λάβει ἀποφάσεις πρὸ τῆς λήξεως τῆς μεταβατικῆς περιόδου, ἢ Ἐπιτροπὴ τοῦ ὑποβάλλει πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1968 προτάσεις, ὑποδεικνύοντας κατὰ ποῖον τρόπο καὶ ἐντὸς ποίας προθεσμίας, ἢ ἑναρμόνιση τῶν φόρων κύκλου ἐργασιῶν δύναται νὰ καταλήξει στὸν ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τῆς καταργήσεως τῶν φορολογιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγή καὶ τῆς μὴ φορολογίας ἢ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν φόρων κατὰ τὴν ἔξαγωγή στὶς μεταξὺ Κρατῶν μελῶν συναλλαγές, ἐγγυωμένης τῆς οὐδετερότητος αὐτῶν τῶν φόρων, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν παροχῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῆ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἰδίως ὑπόψη ἡ σχέση μεταξὺ τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, πού διαφέρει κατὰ Κράτη μέλη, τὰ ἀποτελέσματα τῆς τροποποιήσεως τῶν φορολογικῶν συστημάτων ἐπὶ τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς προϋπολογισμοῦ τῶν Κρατῶν μελῶν ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιρροή, τὴν ὁποία τὰ φορολογικὰ συστήματα ἀσκοῦν ἐπὶ τῶν ὄρων ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως στὴν Κοινότητα.

Ἄρθρο 5

Στὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποία ἓνα Κράτος μέλος σκοπεύει νὰ κάνει χρῆσιν τῆς εὐχέρειας τῆς προβλεπομένης στὴν τελευταία παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2, ἀπευθύνεται στὴν Ἐπιτροπὴ ἐγκαίρως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 102 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 6

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στὰ Κράτη μέλη.

Ἐγινε στὶς Βρυξέλλες, τὴν 11η Ἀπριλίου 1967.

Γιὰ τὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

R. VAN ELSLANDE